

MẪU HÌNH VĂN HÓA VÀ TIÊU CHUẨN VỀ NGƯỜI PHỤ NỮ TRÊN CÁC PHƯƠNG TIỆN TRUYỀN THÔNG ĐẠI CHÚNG

Lời nói đầu

Thưa các bạn, trong nhiều cuộc hội thảo, trên nhiều diễn đàn chúng ta dễ dàng nghe thấy các tranh luận về vấn đề làm sao để giữ gìn truyền thống văn hoá trong khi hô hào bình đẳng giới và đấu tranh cho bình đẳng. Đã có nhiều cuộc tranh luận chính thức và không chính thức khá gay gắt trên nhiều diễn đàn xung quanh chủ đề đề này. Không ít những phát biểu vẫn cho rằng, ngày nay dường như phụ nữ đang đòi những quyền mà lẽ ra họ không nên đòi, vì như vậy là phá vỡ những cái gọi là “truyền thống văn hoá” hay “bản sắc dân tộc”. Điều đó nên được hiểu như thế nào và các phương tiện truyền thông đại chúng đóng vai trò ra sao trong việc thúc đẩy bình đẳng giới?

Trong bản tin kỳ này, chúng tôi sẽ cung cấp những thông tin liên quan đến nội dung trên. Bản tin hy vọng sẽ góp phần để công chúng hiểu được rằng bình đẳng giới không có nghĩa là làm mất đi các giá trị văn hóa tốt đẹp, nhưng bình đẳng giới cũng không cổ vũ cho những tập quán, thói quen lạc hậu cản trở sự thực hiện quyền của phụ nữ - những tập tục này đã bị hiểu sai là những “giá trị văn hóa” hay “truyền thống văn hóa”.

Trân trọng giới thiệu cùng bạn đọc và mong nhận được ý kiến phản hồi.

Nhóm cán bộ CSAGA – Oxfam Anh

I. ĐÔI NÉT VỀ TRUYỀN THÔNG BÌNH ĐẲNG GIỚI TRONG MỐI QUAN HỆ VỚI VĂN HOÁ VÀ TRUYỀN THỐNG

Xã hội loài người chuyển từ chế độ mẫu hệ sang phụ hệ đã thay đổi vai trò và hình mẫu về nam và nữ. Hàng ngàn năm Bắc thuộc đã biến Việt Nam từ xã hội thờ mẫu với không ít những tấm gương liệt nữ sang chế độ tôn thờ tuyệt đối nam giới. Phụ nữ bị đánh đồng với tiểu nhân, thậm chí bị coi là có cũi như không trong gia đình và ngoài xã hội chỉ vì giới tính của họ. Để khẳng định mình, trong lịch sử Việt Nam đã có những phụ nữ phải đóng vai nam giới để đi thi, để ra trận. Quan niệm đó đã ăn sâu vào tiềm thức của người dân, tạo ra những quy định bất thành văn về mẫu phụ nữ và nam giới mà trong đó, người nữ bị tước đi rất nhiều quyền trong khi phải gánh trên vai không ít trách nhiệm vô lý. Mặt khác, những quan niệm này đã làm hạn chế chất lượng sống, hạn chế nhu cầu hạnh phúc của một nửa dân số của đất nước.

Khoa học về giới ngay nay đã chứng minh rằng, bất bình đẳng giới là nguyên nhân cản trở phát triển. Bất bình đẳng nam nữ làm gia tăng đói nghèo, tham nhũng, ảnh hưởng đến tăng trưởng kinh tế. Chính vì những lý do này mà xoá bỏ tình trạng bất bình đẳng giới là một trong tám Mục tiêu Phát triển thiên niên kỷ của Liên hiệp quốc. Việt Nam tiếp tục thể hiện sự cam kết mạnh mẽ trên con đường hướng tới mục tiêu bình đẳng giới, cụ thể là việc ra đời của Luật Bình đẳng giới vào năm 2006 và việc thành lập Vụ Bình đẳng giới - cơ quan quản lý nhà nước về bình đẳng giới - bên cạnh củng cố Ủy ban quốc gia vì sự tiến bộ của phụ nữ đã hoạt động tích cực trong những thập kỷ qua.

Tuy nhiên, giữa luật và cuộc sống luôn có những khoảng cách không dễ gì xoá bỏ nhanh chóng. “Gắn chặt với các hệ thống tôn giáo và gia tộc vững chắc, các tập quán và chuẩn mực xã hội có liên quan tới giới rất khó khăn và lâu dài nếu muốn thay đổi.” (Ngân hàng thế giới- *Đưa vấn đề giới vào phát triển*).

Truyền thông đóng vai trò rất quan trọng trong tất cả những chiến dịch thay đổi giá trị, quan niệm đến hành vi của một cộng đồng. Trong truyền thông về bình đẳng giới, cái khó khăn nhất là làm sao để thay đổi hình mẫu về người đàn ông, về người phụ

nữ đã ăn sâu bén rễ trong lòng mỗi người. Làm sao để mỗi người, đặc biệt là cán bộ truyền thông hiểu rằng, văn hoá, truyền thống cần giữ lại những điều tốt đẹp và thải loại những yếu tố lạc hậu, vi phạm quyền con người và làm tổn thương những người yếu thế. Đã có biết bao cái nhân danh văn hoá nhưng lại là hủ tục ngăn cản sự phát triển. Giá trị văn hóa hay truyền thống văn hóa cần phải đảm bảo được yếu tố của sự phát triển. Chúng ta không chỉ chống lại hay xoá bỏ những thói quen lâu đời được gọi là truyền thống bộc lộ một cách rõ ràng sự vi phạm nghiêm trọng quyền con người mà chúng ta còn phải chống lại cả những thói quen tưởng như bình thường nhưng thực chất đang huỷ hoại tình thương yêu, lòng tôn trọng như thói gia trưởng trong mỗi gia đình.

Truyền thông đóng vai trò quan trọng trong việc cổ vũ cho những lựa chọn hướng về tiến bộ và phát triển của văn hoá, nhưng cũng có thể góp phần làm kìm hãm phát triển. Và một lần nữa, chúng tôi muốn nói đến vai trò to lớn của truyền thông và phát triển. Khi hướng đến những giá trị tích cực, truyền thông đang tự làm mới và tôn vinh vị trí của mình trong xã hội và trong lòng người đọc.

II. NHỮNG TÍN HIỆU ĐÁNG MỪNG

Không thể phủ nhận báo chí đã và đang tích cực tham gia vào công cuộc bình đẳng giới. Xin ví dụ ra đây một bài báo rất thú vị của tác giả Lê Hoàng dưới bút danh Lê Thị Liên Hoan trên báo **An ninh thế giới** cuối tháng **ngày 21/10/2009**. Chính nhà báo này đã châm biếm khá sâu sắc và dí dỏm thú vị về cách mà một số bài báo đang thể hiện những kỳ vọng về mẫu hình phụ nữ ngày nay. Bạn có thể thư giãn và suy ngẫm từ những ý kiến trong tiểu phẩm vui vẻ này:

Phỏng vấn một cô gái

Lê Thị Liên Hoan

PV: Chào cô, cô đang làm gì thế?

Cô gái: Đang buồn vui lẫn lộn.

PV: A, vậy cô vui vì cái gì?

Cô gái: Vì tôi trẻ đẹp, vì tôi có học thức, vì càng có nhiều cuộc thi hoa hậu dành cho tôi. Tóm lại có nhiều lý do vui lắm.

PV: Thế buồn vì sao?

Cô gái: **Buồn vì tôi vừa mới đọc được 1 bài báo, ca ngợi một người phụ nữ hy sinh?**

PV: Hy sinh? Trong trận đánh nào?

Cô gái: Phải chi trong trận đánh thì không tức, vì sự hy sinh như thế giúp chúng ta chiến thắng kẻ thù. **Bài báo nói về sự hy sinh trong gia đình cơ.**

PV: Kia cô, gia đình thì làm sao hy sinh được?

Cô gái: Được chứ. **Gia đình nào người phụ nữ đều có thể ngã xuống.**

PV: Ngã xuống vì cái gì?

Cô gái: Vì rửa bát, vì quét nhà, vì đi chợ thổi cơm, vì nấu ăn cho chồng, giặt tã cho con.

PV: Cụ thể ở đây là cái gì?

Cô gái: **Là bài báo ấy ca ngợi một người phụ nữ suốt đời hy sinh, không nghỉ ngơi, không ăn ngon mặc đẹp, không chơi bời gì cả. Người phụ nữ ấy đã dành cả cuộc đời mình cho chồng con thành đạt.**

PV: Rồi sao nữa?

Cô gái: Rồi bài báo ca ngợi người phụ nữ đó thậm chí còn coi cô như một tấm gương tiêu biểu. Điều ấy khiến tôi phát khóc vì buồn.

PV: Buồn do đâu?

Cô gái: **Do những bài báo như thế, nếu mở ra thì có hàng ngàn. Chúng đồng thanh nói lên một điều: Các cô gái ơi, các bà phụ nữ ơi, hy sinh đi và chúng tôi sẽ ca ngợi.**

PV: Bài báo đó sai điểm gì?

Cô gái: Đầu tiên sai vì khoa học. Phụ nữ ngày nay như nhà báo biết, chiếm tỷ lệ gần nửa dân số đất nước. **Mà một đất nước làm sao lớn mạnh nếu có một nửa dân số hy sinh.**

PV: Gọi là hy sinh nhưng có chết đâu?

Cô gái: Anh nhầm. **Chết vì rửa bát, quét nhà, lau dọn bàn ghế, đi chợ thổi cơm là những cái chết âm thầm mấy ai hiểu được.**

PV: Rồi sao nữa?

Cô gái: Rồi bài báo đó sai vì lòng nhân đạo: Phụ nữ hay đàn ông đều cùng là người. Thậm chí phụ nữ còn là người quý giá hơn do họ sinh ra nhân loại. Thế vì đâu mà phụ nữ cứ phải hy sinh mãi thế.

PV: Ý cô là gì?

Cô gái: Ý tôi là cả trăm năm nay, xã hội cứ coi việc hy sinh của phụ nữ cho chồng, cho con là tốt đẹp và cần tuyên dương. Tôi không dám bảo như thế xấu. Nhưng tôi dám nói rằng nó không đáng được khuyến khích như thế. Đáng ra phải khuyến khích những người phụ nữ có tính độc lập, có các công việc độc lập và có những hưởng thụ độc lập.

PV: Hưởng thụ?

Cô gái: Thì đã sao nào? Phụ nữ không đáng hưởng thụ ư? Phụ nữ không đáng vào tiệm ăn uống, đi làm tóc, đi làm đẹp da, đi xem phim, đi du lịch ư?

PV: Ô, đúng, đúng, nhưng...

Cô gái: Chả nhưng gì cả! Phụ nữ trong một xã hội văn minh cần phải được dành cho những gì tốt nhất, cần phải được tạo điều kiện cho những suy nghĩ về bản thân, cần được giải phóng khỏi công việc gia đình. Tóm lại, rất, rất nhiều khi phụ nữ cần chồng con hy sinh cho họ chứ không phải ngược lại. Thế mới là thực sự đề cao họ và yêu quý họ. Nếu người vợ có quyền tự hào về chồng con thành đạt, thì chồng con cũng phải tập tự hào như thế. Không thể chỉ là nỗi « Tự hào một chiều ».

PV: Tự hào một chiều?

Cô gái: Đúng. Sự một chiều trong đối xử, trong ưu đãi và cả trong khen ngợi phụ nữ ở ta đã trở thành tự nhiên đến nước ai cũng thấy bình thường và đều đau đớn là nhiều phụ nữ cũng tưởng như thế, tưởng số phận mình phải dùng để cống hiến cho con, cho chồng thì mới là một số phận vinh quang. Ôi chao ôi, cách vinh quang ấy bất công quá, tàn nhẫn quá và đau cho phụ nữ chúng tôi quá.

PV: Nhiều bà không đau thì sao?

Cô gái: Đúng. Nhiều cô, nhiều bà không đau vì đau loại này cũng là một cảm xúc cần giáo dục, và có mấy bài báo giáo dục cho họ sự quý mến cuộc sống, quý mến những nhu cầu cho chính mình. Họ không đau vì họ...đau đã thành quen, họ tưởng đau là một cảm giác tự nhiên. Nhưng tôi không phải họ. Tôi nghĩ người đàn ông hay phụ nữ thì cũng chỉ có một cuộc đời thôi. Và **không ai có quyền xây dựng cuộc đời mình trên nền tảng sự hy sinh của cuộc đời người khác.**

Trong số những cái giá phải trả cho sự bất bình đẳng giới thì nặng nề nhất vẫn là những tổn hại về cuộc sống con người và chất lượng cuộc sống.

(Đưa vấn đề giới vào phát triển- NXB Văn hoá thông tin 2001)

BÌNH LUẬN

Vâng, không ai có quyền xây dựng cuộc đời mình trên nền tảng sự hi sinh của cuộc đời người khác. Đó là thông điệp mạnh mẽ cho những ai còn cho rằng, sự hi sinh một chiều của phụ nữ là cần thiết trong khi thực tế, quan niệm ấy thậm chí đôi khi còn chà đạp lên những quyền phát triển tối thiểu của phụ nữ. Bài báo cũng đã nói lên một thực tế là, việc phụ nữ tự nguyện hi sinh, bỏ qua những nhu cầu của bản thân mình không phải là điều đáng khuyến khích. Và cũng không thể lấy cớ họ chấp nhận gánh nặng và sự hi sinh để bao biện cho thái độ gia trưởng của nhiều người đàn ông.

Cần có nhiều bài báo hấp dẫn và tiến bộ như bài của tác giả Lê Hoàng để hạn chế những quan niệm ngăn cản sự tiến bộ của phụ nữ còn tồn tại trên không ít trang báo.

Có ý kiến cho rằng, trong xã hội phương Đông, những người thân trong gia đình thường sống vì nhau và cho nhau, không mấy may tính đến thiệt hơn cho riêng mình. Vâng chúng tôi tin rằng *biết*

sống vì người khác cũng là một giá trị. Tuy nhiên đó không thể là giá trị chỉ dành riêng cho phụ nữ. Nếu tất cả chúng ta, phụ nữ và nam giới đều biết nuôi dưỡng giá trị *biết sống vì người khác*, thì không ai trong chúng ta, dù là phụ nữ hay nam giới, phải hy sinh kiểu như người phụ nữ trong bài báo nói trên.

Bất bình đẳng giới đã gây ra cái giá nặng nề về sức khỏe và phúc lợi của nam giới, phụ nữ và trẻ em, ảnh hưởng đến khả năng cải thiện cuộc sống của chính họ. Ngoài những cái giá phải trả mang tính cá nhân đó, bất bình đẳng giới còn làm giảm năng suất lao động, hạn chế tiềm năng xóa đói giảm nghèo và duy trì tiến bộ kinh tế. Bất bình đẳng giới còn làm suy yếu khả năng quản lý nhà nước của một quốc gia.

(Đưa vấn đề giới vào phát triển-NXB Văn hoá thông tin 2001)

III. MỘT SỐ VẤN ĐỀ CẦN BÀN QUA MỘT SỐ SẢN PHẨM TRUYỀN THÔNG LIÊN QUAN ĐẾN KHUÔN MẪU GIỚI

1- Phụ nữ phát triển - Xã hội và gia đình đều được lợi

Trên tintuonline.vietnamnet.vn ngày 12/10/2009, trong bài *“Sứ mạng... vẫn ở trong nhà”*, tác giả Hoàng Duy đặt cả một đoạn in đậm ngay đầu trang báo như thế này: **“Khi người phụ nữ lo toan cho gia đình thì không phải chỉ gia đình ấy được lợi, mà là toàn xã hội được hưởng. Vậy mà nhiều phụ nữ bây giờ cho là không cần thiết, là công việc lao động có thể đem “gia công” được, chuyển giao cho các dịch vụ, cho ôsin. Xã hội đã “chuyên nghiệp hoá” vào tận phòng ngủ của con người.”**

Toàn bộ bài báo toát ra tinh thần phê phán những phụ nữ phần đầu, học hỏi. Tác giả cũng cho rằng phụ nữ ngày nay rất thực dụng, chỉ chăm chăm làm đẹp để ... kiếm tiền. Mặc dù thừa nhận vai trò của phụ nữ ngày nay đã khác xưa, song bài báo tỏ thái độ lên án những phụ nữ trẻ không chịu đi chợ nấu cơm, và cho rằng đó chính là nguyên nhân khiến con cái hư hỏng. Bài báo kết luận: *“Sứ mạng phụ nữ không thay đổi, cho dù họ có thay đổi đến mấy để đáp ứng thực tế. Vì vậy, nếu phụ nữ hiểu sâu sắc điều này thì toàn xã hội sẽ hưởng lợi to lớn từ những công việc tỉ mỉ lo toan vén khéo trong gia đình của họ.”*(Nguồn: <http://tintuonline.vietnamnet.vn/vn/cafesang/411410/index.html>)

BÌNH LUẬN:

Nếu chúng ta vẫn tiếp tục cho rằng phụ nữ chỉ nên ở trong nhà, chúng ta cổ vũ cho việc phụ nữ chỉ nên giặt giũ nấu cơm có nghĩa là chúng ta đang đặt toàn bộ gánh nặng kinh tế, xã hội lên vai người đàn ông. Trong trường hợp những người nam giới do sức khoẻ hoặc năng lực không đảm đương được trách nhiệm này, thì người đàn ông đó sẽ không được tôn trọng. Trong khi đó, trí tuệ của một nửa nhân loại chỉ để dành cho những công việc nội trợ. Những khao khát và nhu cầu phát triển của một nửa nhân loại bị loại bỏ. Chúng ta không phủ nhận rằng, cuộc sống hiện đại và những áp lực từ công việc trong một thế giới đang đổi thay nhanh chóng như hiện nay đang làm cho cả phụ nữ và nam giới ít có thời gian dành cho gia đình. Áp lực càng trở lên lớn hơn đối với phụ nữ khi họ phải gánh cả 2 nhiệm vụ to lớn này. Do vậy, để bớt áp lực cho phụ nữ, vai trò, sự chia sẻ của nam giới là vô cùng quan trọng. Nếu các nhà báo đưa ra những thông điệp như vậy, chúng tôi tin, truyền thông

đang đi theo hướng thúc đẩy các mối quan hệ giới ngày càng bình đẳng hơn. Chúng tôi cũng không ủng hộ ý tưởng là ngày nay mọi việc gia đình đã được xã hội hóa mà không cần đến việc phụ nữ phải mất thời gian làm việc nhà, bởi không phải mọi việc trong gia đình đều được xã hội hóa. Ngược lại, chúng tôi muốn chia sẻ rằng, xã hội hiện đại với nhiều vấn đề phức tạp trong đời sống gia đình và xã hội, vai trò của gia đình lại càng cần được quan tâm đúng mức - **trong gia đình đó có phụ nữ và nam giới**. Đó không chỉ đơn thuần là đầu công việc mà mỗi gia đình phải thực hiện, đó còn là trái tim, tình yêu và tình ruột thịt. Sự quan tâm đến cảm nhận, tình yêu thương và chia sẻ lẫn nhau thì không một xã hội hiện đại nào có thể thay thế được gia đình.

Nếu có nhiều bài báo đặt vấn đề và phân tích: **Phụ nữ chỉ làm việc nhà thôi, gia đình và xã hội mất gì** thì chắc chắn sẽ giúp công chúng hiểu được rằng, khi cả phụ nữ và nam giới phát triển, gia đình và xã hội được hưởng lợi nhiều hơn và vì vậy, công việc gia đình cần có sự chia sẻ của cả hai.

Báo cáo của Ngân hàng thế giới năm 2001 đã chỉ ra rằng: *“Bất bình đẳng giới gây thiệt hại phúc lợi và làm chậm tiến trình phát triển”*. Như chúng ta thấy, bài báo đang cổ vũ cho tư tưởng mà Việt Nam cũng như thế giới tích cực loại bỏ từ nhiều chục năm qua.

Bài báo đã nhận được nhiều ý kiến phản hồi của độc giả. Trong đó có những độc giả không ngần ngại gọi đó là “giọng điệu của một người đàn ông gia trưởng”. Báo chí phải đưa ra được những tư tưởng tiến bộ nhằm dẫn dắt dư luận. Trong trường hợp này, độc giả sẽ cảm thấy bài báo muốn kéo lùi lịch sử. Nhận định về giới truyền thông trong chiến dịch truyền thông về bình đẳng giới tại Việt Nam năm 2001, tác giả, tiến sĩ Barbara A. K. Franklin đã chỉ ra tình trạng hạn chế của giới truyền thông trong cuộc tranh luận về giới ở Việt Nam. Tính đến nay đã 8 năm trôi qua, bài báo trên là một minh chứng rõ ràng nhắc nhở chúng ta cần thay đổi tích cực hơn nữa. Tuy nhiên, trong bối cảnh 8 năm trước đây khi Luật bình đẳng giới chưa ra đời, thì những bài viết mang định kiến giới còn chưa chịu sự điều chỉnh của Luật.

2-Không nên coi phụ nữ nổi tiếng hơn chồng là chuyện bất thường

Trong bài phỏng vấn mang tên **“*Hồng Ngọc đứng thấp hơn chồng để giữ hạnh phúc*”**, báo **Việt Nam Express ngày 24/9/2009** đưa ra câu phỏng vấn: *“*Thông thường, phụ nữ hy sinh sự nghiệp để đứng sau đàn ông, trong khi ở gia đình chị thì ngược lại. Chị nghĩ thế nào về điều này?*”* (<http://www.vnexpress.net/GL/Van-hoa/2009/09/3BA13C84/>). Với cách đặt câu hỏi này, tác giả đã tự mặc định người nam giới nếu hi sinh cho sự nghiệp phụ nữ là bất thường. Và để có được hạnh phúc, người vợ luôn phải biết tìm cách hạ thấp mình đi. Trong những trường hợp phỏng vấn người phụ nữ nổi tiếng, thành đạt, có khả năng kiếm tiền, phóng viên nên tập trung khen ngợi tài năng, sự độc lập của người phụ nữ bên cạnh sự ủng hộ nhiệt tình của người chồng. Tác giả cũng nên khen ngợi sự thành công ấy có công đóng góp lớn của người chồng. Và đó là người đàn ông biết yêu thương và chia sẻ với vợ. Với cách viết ấy, bài báo sẽ góp phần xây dựng hình mẫu văn hoá mới về người nam giới thay vì cho củng cố những quan niệm định kiến như trên.

3-Gia đình không có người đàn ông vẫn có thể là gia đình điểm 10

Trong thời gian **tháng 10**, một loạt báo **Lao động, Việt Nam Express, Tintuonline** đưa tin về việc nghệ sĩ hài Xuân Hương trả lại giải thưởng trong cuộc thi nấu ăn cho gia đình điểm 10 kèm theo hình ảnh nghệ sĩ đang khóc nức nở. Trong số đó, không có một bài báo nào cung cấp những kiến thức cho độc giả về sự sai lầm của Ban tổ chức. Các bài báo hầu hết đều cung cấp thông tin nghệ sĩ Xuân Hương được mời tham gia cuộc thi, chị đã cùng con trai và em gái thực hiện bài thi nấu ăn rất xuất sắc. Nhưng đến khi trao giải, thì chị nhận được những lời nói mang tính xúc phạm rằng gia

đình chị “không đầy đủ” và chị hiện “không có chồng” nên không xứng đáng được nhận giải.

Chúng ta, ai sinh ra và lớn lên cũng muốn có gia đình, có mẹ, có cha, có anh chị em. Nhưng thực tế cho thấy, vì những lý do nào đó mà vẫn có những gia đình thiếu vắng hình ảnh của ai đó. Chúng ta càng cần phải cảm thông với họ và càng không có quyền gì để phê phán theo kiểu như trên. Chúng tôi thiết nghĩ “sự không đầy đủ” về nhân cách mới là điều đáng phải lên án, mới không xứng đáng nhận giải thưởng.

Việc nhận thức của một số thành viên trong Ban tổ chức đã có thành kiến sai lầm về gia đình là chuyện có thật trong xã hội. Vấn đề là báo chí không nên chỉ cung cấp thông tin về hiện tượng đó mà cần phải phân tích để dư luận phê phán và thay đổi những hành vi tương tự.

Một người phụ nữ không may mắn trong đời sống lứa đôi nhưng vẫn thành công trong công việc, nuôi dạy con trai trưởng thành và biết chia sẻ công việc với mẹ đáng được khen ngợi. Chị cũng vượt qua những định kiến thông thường để đến với một cuộc thi mang tính xã hội. Hình ảnh Xuân Hương tươi cười cùng con trai mặc tạp dề nấu ăn trong cuộc thi sẽ có ý nghĩa khích lệ sự vươn lên của những người cùng cảnh ngộ.

Bài báo cũng có thể đưa ra những bình luận về nghị lực và sự tự tin của người phụ nữ này cũng như phê phán thái độ kỳ thị của một số thành viên trong Ban tổ chức. Bên cạnh đó, các khái niệm mới về gia đình cũng nên được cung cấp cùng với những điều khoản của luật Bình đẳng giới chỉ ra những vi phạm có thể xảy ra khi hành xử như vậy của Ban tổ chức. Bức ảnh nghệ sĩ nấu ăn cùng con trai trông rạng rỡ sẽ có ý nghĩa tích cực hơn là hình ảnh chị đang khóc lóc tội nghiệp vì bị xúc phạm.

Các hành vi vi phạm pháp luật về bình đẳng giới trong lĩnh vực văn hoá, thông tin, thể dục thể thao bao gồm:

b- Sáng tác, lưu hành, cho phép xuất bản các tác phẩm dưới bất kỳ thể loại và hình thức nào để cổ vũ, tuyên truyền bất bình đẳng giới, định kiến giới.

c- Truyền bá tư tưởng, tự mình thực hiện hoặc xúi giục người khác thực hiện phong tục tập quán lạc hậu mang tính phân biệt đối xử về giới dưới mọi hình thức.

(Luật Bình đẳng giới chương 5 điều 40 mục 6)

Ảnh Xuân Hương trở tài nấu ăn và Xuân Hương trả giải thưởng(VNExpress)

VI. MỘT VÀI KHUYẾN NGHỊ VỚI CÁC NHÀ BÁO

1-Cần rất thận trọng trong các bài phỏng vấn. Có thể kiến thức của người được phỏng vấn rất sâu rộng và các quan điểm của họ rất tiến bộ. Thay vì bạn tự mặc định câu trả lời trong câu phỏng vấn của mình, hãy lắng nghe ý kiến của họ. (Ví dụ, câu phỏng vấn ca sĩ Hồng Ngọc ở trên, bản thân câu hỏi đã bao gồm quan niệm mang tính định kiến của người hỏi).

2-Khi bạn đưa tin về một sự việc nào đó, nên cung cấp cả những kiến thức liên quan đến bạn đọc để họ có căn cứ đánh giá sự kiện xảy ra thay vì với việc bạn đưa ra bình luận một cách cảm tính.

3-Bạn cũng cần hiểu rõ luật Bình đẳng giới để tránh sai phạm trong tác phẩm của mình. Có thể những bài báo đã vi phạm trước đây chưa bị xử phạt, nhưng luật đã ra đời và có hiệu lực, cần giữ an toàn cho chính mình.

4-Sau cùng, những tác phẩm báo chí hấp dẫn không bao giờ là những tác phẩm sơ sài đơn giản. Sự sâu sắc và hiểu biết đem lại hiệu quả thông tin tốt cho người đọc nhưng cũng đem lại giá trị cho bài báo, cho nhà báo và cho toà soạn.

**Chịu trách nhiệm xuất bản: Ths. Nguyễn Văn Anh
- Chủ tịch Hội đồng sáng lập**

**Cơ quan: Trung tâm Nghiên cứu và Ứng dụng
Khoa học về Giới - Gia đình - Phụ nữ và Vị thành
niên CSAGA)**

**Địa chỉ: Tầng 4 Công ty cơ khí Điện - Điện tử
- Tàu thủy**

Tổ 6 - Láng Thượng - Đống Đa - Hà Nội

ĐT: 04.37910014 - Email: csaga@csaga.org.vn

Website: www.csaga.org.vn

www.thuviengbv.dovipnet.org.vn

(04.37759333)

**Cố vấn bản tin: Ths. Phạm Thu Hiền - Học viện
Chính trị - Hành chính Quốc gia Hồ Chí Minh.**